NORAKSTS
Lieta Nr.142286312
(1 – 2863 – 12/43)

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
VALMIERAS TIESU NAMS

S P R I E D U M S
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

Valmierā, 2012.gada 21.decembrī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnesis G.Ploriņš,

piedaloties pie administratīvās atbildības sauktajai personai *I.L.*,
iestādes Kocēnu novada domes Administratīvās komisijas pārstāvei *M.J.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta pēc *I.L.* (personas kods */personas kods/*) sūdzības par Kocēnu novada domes Administratīvās komisijas 2012.gada 19.aprīļa lēmumu Nr.135 21 (protokols Nr.5).

Aprakstošā daļa

[1] Administratīvās rajona tiesas Valmieras tiesu namā 2012.gada 18.maijā saņemta *I.L.* (turpmāk arī iesniedzējs) sūdzība par Kocēnu novada domes Administratīvās komisijas (turpmāk arī Komisija) 2012.gada 19.aprīļa lēmumu Nr.135 21 (protokols Nr.5) (turpmāk arī Lēmums).

Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneša 2012.gada 22.maija lēmumu sūdzība pieņemta un ierosināta tiesvedība administratīvā pārkāpuma lietā.

[2] No lietas materiāliem konstatējams, ka 2012.gada 16.martā plkst.09.43 Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Valmieras iecirkņa Kārtības policijas nodaļas inspektore (turpmāk – Inspektore) sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA654582 (turpmāk – Protokols) par to, ka 2010.gada 16.augustā plkst.9.00 iesniedzējs */adrese/* iznīcināja zemes

lietojuma vai īpašuma robežzīmes. Atbildība par minēto administratīvo pārkāpumu paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī LAPK) 54.pantā.

Administratīvā komisija ar Lēmumu nolēma sodīt iesniedzēju, piemērojot viņam naudas sodu Ls 15 (piecpadsmit latu) apmērā.

[3] Nepiekrītot Lēmumam, iesniedzējs vērsās Administratīvajā rajona tiesā, lūdzot to atcelt.

[3.1] Iesniedzējs norāda, ka konkrētajā lietā nav un nevar būt pierādījumu tam, ka viņš ir izdarījis administratīvo pārkāpumu, par kuru atbildība ir paredzēta LAPK 54.pantā, jo viņš nekad nevienu robežzīmi nav aizticis vai iznīcinājis, līdz ar ko iesniedzējam nav saprotams, kādā veidā ir pierādīts un fiksēts fakts, ka tieši viņš ir izdarījis prettiesisku rīcību. Iesniedzējs papildus norāda, ka no Lēmuma nav saprotams, kādu tieši robežzīmi viņš ir iznīcinājis un kādā veidā.

[3.2] Iesniedzējs atsaucas uz LAPK 9.pantu un norāda, ka, lai sauktu pie atbildības par administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, ir jākonstatē administratīvā pārkāpuma sastāvs, tas ir, objekts, objektīvā puse, subjekts un subjektīvā puse. Iesniedzējs paskaidro, ka neesot šim pārkāpuma sastāvam, darbība nav atzīstama par administratīvo pārkāpumu, tādēļ subjekta vainai obligāti jābūt konstatētai un tiešā cēloniskā sakarā ar izdarīto administratīvo pārkāpumu. Iesniedzēja ieskatā, administratīvā pārkāpuma sastāvs, kas paredzēts LAPK 54.pantā, viņa rīcībā nav un nevarēja būt konstatēts.

[3.3] Visās darbībās, kas tika veiktas 2010.gada 19.jūlijā, tas ir, sastādot Zemes robežu noteikšanas aktu Zemes vienībai ar kadastra apzīmējumu */kadastra apzīmējums/* un Zemes robežu apsekošanas aktu Zemes vienībai ar kadastra apzīmējumu */kadastra apzīmējums/*, piedalījās Latvijas Republikas Zemkopības ministrijas Valsts akciju sabiedrības (turpmāk ar VAS) „Latvijas valsts meži" amatpersona *A.L.* Iesniedzējs paskaidro, ka no iepriekš minētajiem dokumentiem redzams, ka 2010.gada 14.augsutā tajos ir veikti labojumi, ka amatpersona *A.L.* nepiekrīt robežlīniju pārcelšanai. Iesniedzējs norāda, ka viņš par šādiem labojumiem netika informēts, kā arī paskaidro, ka vairāk nekur viņš nav bijis, nav neko darījis vai kaut ko mainījis.

[3.4] Iesniedzējs atsaucas uz LAPK 37. un 270.pantu un norāda, ka, viņa ieskatā, abi normatīvajos aktos norādītie termiņi ir pagājuši, kā arī nav informācijas par to, ka būtu pieņemts lēmums par atteikumu uzsākt kriminālprocesu vai par tā izbeigšanu, kas ietekmētu termiņu ievērošanu.

[4] Administratīvās rajona tiesas Valmieras tiesu namā 2012.gada 15.jūnijā saņemts Komisijas rakstveida paskaidrojums *(lietas 10.lapa)*, kurā iestāde lūdz iesniedzēja sūdzību noraidīt un Lēmumu atstāt negrozītu turpmāk norādīto argumentu dēļ.

Komisija uzskata, ka Protokols sastādīts, balstoties uz VAS „Latvijas meži" 2011.gada 23.decembra Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Valmieras iecirkņa Kārtības policijas nodaļai adresēto iesniegumu par konstatētajiem pārkāpumiem valsts zemes vienībā ar kadastra apzīmējumu */kadastra apzīmējums 2/*, līdz ar to nav pārkāpti LAPK 37.pantā minētie termiņi, proti, ka administratīvo sodu, ja pārkāpums ir ilgstošs, var uzlikt četru mēnešu laikā

no tā atklāšanas dienas, kas konkrētajā gadījumā būtu 2012.gada 23.aprīlis. Lēmums ir pieņemts 2012.gada 19.aprīlī.

[5] Tiesas sēdē iesniedzējs uzturēja sūdzībā ietverto prasījumu atcelt Lēmumu par viņa saukšanu pie administratīvās atbildības pēc LAPK 54.panta, pamatojoties uz tajā norādītajiem apstākļiem.

Komisijas pārstāve tiesas sēdē norādīja, ka, pieņemot Lēmumu, Komisija ir balstījusies tikai uz VAS „Latvijas valsts meži" policijai adresēto vēstuli un 2011.gada 13.decembra Zemes robežu un apsekošanas aktu. Viņa piekrita, ka tiešu pierādījumu iesniedzēja vainai nav, kā arī nobeigumā secināja, ka Komisija nav kārtīgi pārbaudījusi pierādījumus un strādājusi paviršī *(lietas 29.lapa)*.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, noklausoties procesa dalībnieku paskaidrojumus, izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, secina, ka sūdzība *ir apmierināma.*

[7] Ar pārsūdzēto Lēmumu Komisija, konstatējot, ka iesniedzējs 2010.gada 16.augustā ap plkst.9.00 */adrese/,* iznīcinājis zemes lietojuma vai īpašuma robežzīmes, saukusi viņu pie administratīvās atbildības pēc LAPK 54.panta.

LAPK 54.pantā noteikta atbildība par zemes lietojuma vai īpašuma robežzīmju (arī mežos) iznīcināšanu.

Tādējādi, lai konkrētajā gadījumā iesniedzēju sauktu pie administratīvās atbildības saskaņā ar minēto tiesību normu, nepieciešams konstatēt, ka viņš iznīcinājis zemes lietojuma vai īpašuma robežzīmes (arī mežos).

[8] LAPK 244.pants noteic, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Novērtējot izskatāmajā lietā esošos pierādījumus – 2010.gada 19.jūlija zemes robežu noteikšanas aktus zemes vienībai ar kadastra apzīmējumu */kadastra apzīmējums/ (lietas 5. un 6.lapa)*, 2011.gada 13.decembra zemes robežu apsekošanas aktu zemes vienībai ar kadastra apzīmējumu */kadastra apzīmējums 2/ (lietas 25.lapa),* VAS „Latvijas valsts meži" 2011.gada 23.decembra informāciju Nr.4.1-1.2_09xi_150_11_1276 *(lietas 11.lapa)*, iesniedzēja 2012.gada 16.marta paskaidrojumu *(lietas 27.lapa)*, fotouzņēmumu *(lietas 19.lapa),* kā arī Valsts zemes dienesta 2012.gada 28.septembra lēmumu Nr.2-15.2/L-1773 *(lietas 20. – 24.lapa),* tiesa secina, ka lietā nav neviena pierādījuma tam, ka iesniedzējs */adrese/,* būtu iznīcinājis zemes lietojuma vai īpašuma robežzīmes.

No minētajiem pierādījumiem ir konstatējams, ka 2010.gada 19.jūlijā, piedaloties iesniedzējam un VAS „Latvijas valsts meži" pārstāvim, nekustamajam īpašumam */adrese/,* noteiktas robežas, tai skaitā robeža ar zemes vienību, kadastra apzīmējums */kadastra apzīmējums 2/*. Iebildumi par noteiktajām robežām nav bijuši ne no iesniedzēja puses, ne arī no VAS „Latvijas valsts meži" pārstāvja puses, tādēļ iesniedzējam uzlikts par pienākumu līdz 2010.gada 19.augustam izveidot kupicu aprakumus robežzīmēm Nr.*/robežzīme/* un

Nr./*robežzīme 2/* 2010.gadā, pirms VAS „Latvijas valsts meži" bija atsaukuši savu piekrišanu robežām, iesniedzējs šo pienākumu daļēji arī izpildījis, izveidojot kupicas aprakumu robežzīmei Nr.602, savukārt robežzīmei Nr./*robežzīme/*, kā viņš to paskaidroja tiesas sēdē, aprakumu izveidojis nebija, bet tajā vietā vēl tagad atrodoties metāla caurule.

2010.gada 14.augustā VAS „Latvijas valsts meži" pārstāvis 2010.gada 19.jūlija zemes robežu noteikšanas aktos ierakstījis, ka nepiekrīt robežzīmju Nr./*robežzīme/* un Nr./*robežzīme 2/* pārcelšanai, tādējādi uzsākot robežstrīdu, kas Valsts zemes dienestā skatīts vēl 2012.gada 28.septembrī.

2011.gada 13.decembrī zemes vienības ar kadastra apzīmējumu */kadastra apzīmējums 2/* apsekošanas laikā mērnieks konstatējis robežzīmes Nr./*robežzīme 3/*(metāla caurule bez kupicas) un Nr./*robežzīme 4/* (uzrakta kupica), kā arī, atsaucoties uz Valsts zemes dienesta Vidzemes reģionālās nodaļas zemes robežu strīdus komisijas (turpmāk – Robežu strīdus komisija) 2011.gada 22.jūnija lēmumu Nr.19-02-V/9, atzinis, ka šīs robežzīmes ierīkotas nelikumīgi. Pamatojoties uz šo atziņu, VAS „Latvijas valsts meži" 2011.gada 23.decembrī sagatavoja Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Valmieras iecirkņa Kārtības policijas nodaļai adresētu informāciju Nr.4.1-1.2_09xi_150_11_1276, kurā tā lūdz izvērtēt iesniedzēja rīcību un saukt viņu pie administratīvās atbildības.

Salīdzinot 2010.gada 19.jūlija zemes robežu noteikšanas aktus ar 2011.gada 13.decembra zemes robežu apsekošanas aktus ir konstatējams, ka zemes vienības ar kadastra apzīmējumu */kadastra apzīmējums 2/* robežzīmes Nr./*robežzīme 3/*(metāla caurule bez kupicas) un Nr./*robežzīme 4/* (uzrakta kupica) ir nekustamā īpašuma */adrese/* attiecīgi */robežzīme/*. un */robežzīme 2/*robežzīme, kuras iesniedzējs ierīkojis nevis patvarīgi, bet pēc mērnieka norādījuma. Pie tam no objektīvās puses LAPK 54.pantā paredzētais administratīvais pārkāpums izpaužas kā zemes lietojuma vai īpašuma robežzīmju iznīcināšana. Tātad sākotnēji nepieciešams konstatēt tiesiski uzstādītu robežzīmju esību, kuras tad konkrēta persona ir iznīcinājusi.

Tomēr izskatāmajā lietā nav iegūti pierādījumi ne tam, ka iesniedzējs būtu iznīcinājis uz robežas starp zemes vienību ar kadastra apzīmējumu */kadastra apzīmējums 2/* un nekustamo īpašuma */adrese/* robežzīmes Nr./*robežzīme 5/* un Nr./*robežzīme 6/ (lietas 25.lapa),* ne arī tam, ka šādas robežzīmes VAS „Latvijas valsts meži" līdz 2011.gada 23.decembrim vispār būtu uzstādījusi. Pie tam jāņem vērā, ka robežstrīds par šo robežu, tai skaitā par minēto robežzīmju atrašanās vietu Valsts zemes dienestā risinājās līdz pat 2012.gada 28.septembrim.

[9] Ņemot vērā sprieduma iepriekšējā punktā minēto, tiesa atzīst, ka izskatāmajā lietā nav konstatējams, ka iesniedzējs būtu iznīcinājis zemes lietojuma vai īpašuma robežzīmes (arī mežos), līdz ar to nav konstatējams arī LAPK 54.pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāvs.

[10] Lietā nodibinātie apstākļi ir pamats lietvedības izbeigšanai administratīvā pārkāpuma lietā, pamatojoties uz LAPK 239.panta 1.punktu, jo iesniedzēja rīcībā nav konstatējams administratīvā pārkāpuma sastāvs, proti, viņa rīcībā nav konstatējama LAPK 54.pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma objektīvā puse – lietojuma vai īpašuma robežzīmju iznīcināšana.

Norādīto apstākļu dēļ tiesa apmierina iesniedzēja sūdzību, atceļ pārsūdzēto Lēmumu un izbeidz lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā saskaņā ar LAPK 239.panta 1.punktu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12] panta otrās daļas 2.punktu, 289.[17] un 289.[18] pantu, kā arī Pārejas noteikumu 13.punktu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

apmierināt *I.L.* (personas kods */personas kods/*) sūdzību par Kocēnu novada domes Administratīvās komisijas 2012.gada 19.aprīļa lēmumu Nr.135 21 (protokols Nr.5).

Atcelt Kocēnu novada domes Administratīvās komisijas 2012.gada 19.aprīļa lēmumu Nr.135 21 (protokols Nr.5) un **izbeigt administratīvā pārkāpuma lietu.**

Tiesas spriedumu var pārsūdzēt Vidzemes apgabaltiesā desmit darba dienu laikā no tā paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Valmieras tiesu namā.

Spriedums sastādīts 2012.gada 21.decembrī.

Tiesnesis *(paraksts)* G.Ploriņš

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas

tiesnesis_____G.Ploriņš
Valmierā, 2012.gada 21.decembrī